

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

	I	<i>Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
		Kommissionens forordning (EØF) nr. 1657/89 af 13. juni 1989 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug	1
		Kommissionens forordning (EØF) nr. 1658/89 af 13. juni 1989 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes	3
		Kommissionens forordning (EØF) nr. 1659/89 af 13. juni 1989 om fastsættelse af tillægsbeløb for produkter af fjerkrækød	5
		Kommissionens forordning (EØF) nr. 1660/89 af 13. juni 1989 om fastsættelse af tillægsbeløb for levende og slagtet fjerkræ	7
		Kommissionens forordning (EØF) nr. 1661/89 af 13. juni 1989 om fastsættelse af tillægsbeløb for æggeprodukter	9
*		Kommissionens forordning (EØF) nr. 1662/89 af 13. juni 1989 om ændring af forordning (EØF) nr. 1244/82 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende præmieordningen for opretholdelse af besætninger af ammekøer	11
*		Kommissionens forordning (EØF) nr. 1663/89 af 13. juni 1989 om ændring af forordning (EØF) nr. 1569/77 om fastsættelse af fremgangsmåden ved og betingelserne for interventionsorganernes overtagelse af korn	13
*		Kommissionens forordning (EØF) nr. 1664/89 af 13. juni 1989 om gennemførelsesbestemmelserne til importordningen for produkter henhørende under KN-kode 0714 10 91 og 0714 90 11 med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier	14
		Kommissionens forordning (EØF) nr. 1665/89 af 13. juni 1989 om ændring af restitutionerne for visse varer fra sukkersektoren udført i form af varer, som ikke henhører under bilag II til Traktaten	17
		Kommissionens forordning (EØF) nr. 1666/89 af 13. juni 1989 om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den 14. dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EØF) nr. 3421/88	19

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1667/89 af 13. juni 1989 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker	21
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1668/89 af 13. juni 1989 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand	23
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1669/89 af 13. juni 1989 om ændring af restitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren	25
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1670/89 af 13. juni 1989 om opkrævning af en udligningsafgift ved indførsel af auberginer med oprindelse i Spanien (med undtagelse af De Kanariske Øer)	27
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1671/89 af 13. juni 1989 om ændring af forordning (EØF) nr. 1574/89 om opkrævning af en udligningsafgift ved indførsel af æbler med oprindelse i Chile	29

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

89/368/EØF :

- * Rådets beslutning af 29. maj 1989 om ændring af syvende beslutning 85/355/EØF om ligestilling af markinspektioner af arealer til formering af udsæd i tredjelande og syvende beslutning 85/356/EØF om ligestilling af frø produceret i tredjelande

30

89/369/EØF :

- * Rådets direktiv af 8. juni 1989 om forebyggelse af luftforurening fra nye kommunale affaldsforbrændingsanlæg

32

89/370/EØF :

- * Rådets direktiv af 8. juni 1989 om ændring af direktiv 83/129/EØF om indførsel i medlemsstaterne af visse sælungeter og varer heraf

37

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1657/89

af 13. juni 1989

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1213/89⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2401/88⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes

en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 12. juni 1989;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoeficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 2401/88, på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. juni 1989.

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 128 af 11. 5. 1989, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 205 af 30. 7. 1988, s. 96.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1989.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. juni 1989 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KN-kode	Afgift	
	Portugal	Tredjelande
0709 90 60	36,26	128,75
0712 90 19	36,26	128,75
1001 10 10	60,64	187,42 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
1001 10 90	60,64	187,42 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
1001 90 91	35,73	123,96
1001 90 99	35,73	123,96
1002 00 00	63,32	120,44 ⁽⁶⁾
1003 00 10	53,90	118,69
1003 00 90	53,90	118,69
1004 00 10	44,96	91,41
1004 00 90	44,96	91,41
1005 10 90	36,26	128,75 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	36,26	128,75 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	54,40	135,90 ⁽⁴⁾
1008 10 00	53,90	9,10
1008 20 00	53,90	2,50 ⁽⁴⁾
1008 30 00	53,90	0,00 ⁽⁵⁾
1008 90 10	(7)	(7)
1008 90 90	53,90	0,00
1101 00 00	65,71	188,24
1102 10 00	103,35	183,31
1103 11 10	107,63	304,14
1103 11 90	69,15	200,75

⁽¹⁾ For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 486/85 opkræves ingen importafgift ved indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

⁽³⁾ For majs med oprindelse i AVS-staterne eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

⁽⁴⁾ For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 50 %.

⁽⁵⁾ For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽⁶⁾ Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 (EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71 (EFT nr. L 271 af 10. 12. 1971, s. 22).

⁽⁷⁾ Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1658/89

af 13. juni 1989

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1213/89⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurs, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2402/88⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,

sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 12. juni 1989;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra Portugal skal forhøjes, fastsættes til nul.

2. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra tredjelande skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. juni 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1989.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 128 af 11. 5. 1989, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 205 af 30. 7. 1988, s. 99.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. juni 1989 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned	1. term.	2. term.	3. term.
	6	7	8	9
0709 90 60	0	0	0	1,70
0712 90 19	0	0	0	1,70
1001 10 10	0	0	0	0
1001 10 90	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	1,71	1,71	1,71
1004 00 90	0	1,71	1,71	1,71
1005 10 90	0	0	0	1,70
1005 90 00	0	0	0	1,70
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	0

B. Malt

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned	1. term.	2. term.	3. term.	4. term.
	6	7	8	9	10
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1659/89

af 13. juni 1989

om fastsættelse af tillægsbeløb for produkter af fjerkrækød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og
Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75
af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for
fjerkrækød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
1235/89⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Såfremt tilbudsprisen franko grænse for et produkt,
herefter benævnt »tilbudsprisen«, ligger under sluseprisen,
skal importafgiften for dette produkt forhøjes med et
tillægsbeløb, som svarer til forskellen mellem sluseprisen
og den tilbudspris, der er fastsat i overensstemmelse med
bestemmelserne i artikel 1 i Kommissionens forordning
nr. 163/67/EØF af 26. juni 1967 om fastsættelse af
tillægsafgiften ved indførsel af fjerkræavlens produkter fra
tredjelande⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
1527/73⁽⁴⁾;

der skal fastsættes en tilbudspris for alle indførseler fra
alle tredjelande; hvis indførselerne fra et eller flere tredje-
lande sker til usædvanlig lave priser, som ligger under de
priser, der anvendes af andre tredjelande, skal der imid-

lertid fastsættes en anden tilbudspris for udførseler fra
disse andre lande;

det fremgår af den regelmæssige kontrol af de oplysnin-
ger, som ligger til grund for konstateringen af de gennem-
snitlige tilbudspriser for produkterne af fjerkrækød, med
undtagelse af slagtefjerkræ samt af halve eller kvarte
stykker fjerkræ, at det er nødvendigt for de indførseler,
der er angivet i bilaget, at fastsætte tillægsbeløb, svarende
til de i bilaget angivne beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2777/75 omhandlede
tillægsbeløb fastsættes som angivet i bilaget for de
produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i samme forord-
ning og anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. juni 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1989.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 77.

⁽²⁾ EFT nr. L 128 af 11. 5. 1989, s. 29.

⁽³⁾ EFT nr. 129 af 28. 6. 1967, s. 2577/67.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 154 af 9. 6. 1973, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. juni 1989 om fastsættelse af tillægsbeløb for produkter af fjerkrækød

(ECU/100 kg)

KN-kode	Oprindelse af indførslerne (*)	Tillægsafgift
0207 39 11	01	30,00
0207 41 10	01	30,00

(*) Oprindelse :
01 Thailand.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1660/89

af 13. juni 1989

om fastsættelse af tillægsbeløb for levende og slagtet fjerkræ

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og
Portugals Tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75
af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for
fjerkrækød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
1235/89⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Såfremt tilbudsprisen franko grænse for et produkt,
herefter benævnt »tilbudsprisen«, ligger under sluseprisen,
skal importafgiften for dette produkt forhøjes med et
tillægsbeløb, som svarer til forskellen mellem sluseprisen
og den tilbudspris, der er fastsat i overensstemmelse med
bestemmelserne i artikel 1 i Kommissionens forordning
nr. 163/67/EØF af 26. juni 1967 om fastsættelse af
tillægsafgiften ved indførsel af fjerkræavlens produkter fra
tredjelande⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
1527/73⁽⁴⁾;

der skal fastsættes en tilbudspris for alle indførsler fra alle
tredjelande; hvis udførslerne fra et eller flere tredjelande
sker til usædvanlig lave priser, som ligger under de priser,
der anvendes af de andre tredjelande, skal der imidlertid
fastsættes en anden tilbudspris for udførsler fra disse
andre lande;

i henhold til forordning (EØF) nr. 565/68⁽⁵⁾, senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 3986/87⁽⁶⁾, skal import-

afgifterne ved indførsel af slagtede høns, ænder og gæs
med oprindelse i og indført fra Polen ikke forhøjes med
et tillægsbeløb.

i henhold til forordning (EØF) nr. 2261/69⁽⁷⁾, ændret ved
forordning (EØF) nr. 3986/87, skal importafgifterne ved
indførsel og slagtede ænder og gæs med oprindelse i og
indført fra Rumænien ikke forhøjes med et tillægsbeløb;

i henhold til forordning (EØF) nr. 2474/70⁽⁸⁾, ændret ved
forordning (EØF) nr. 3986/87, skal importafgifterne ved
indførsel af slagtede kalkuner med oprindelse i og indført
fra Polen ikke forhøjes med et tillægsbeløb;

i henhold til forordning (EØF) nr. 2164/72⁽⁹⁾, ændret ved
forordning (EØF) nr. 3987/87⁽¹⁰⁾, skal importafgifterne
ved indførsel af slagtede kyllinger og gæs med oprindelse
i og indført fra Bulgarien ikke forhøjes med et tillægsbe-
løb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2777/75 omhandlede
tillægsbeløb fastsættes som angivet i bilaget for de
produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i samme forord-
ning og anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. juni 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1989.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 77.

⁽²⁾ EFT nr. L 128 af 11. 5. 1989, s. 29.

⁽³⁾ EFT nr. 129 af 28. 6. 1967, s. 2577/67.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 154 af 9. 6. 1973, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 107 af 8. 5. 1968, s. 7.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1987, s. 7.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 286 af 14. 11. 1969, s. 24.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 265 af 8. 12. 1970, s. 13.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 232 af 12. 10. 1972, s. 3.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1987, s. 20.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. juni 1989 om fastsættelse af tillægsbeløb for levende og slagtet fjerkræ

(ECU/100 kg)

KN-kode	Oprindelse af indførslerne (1)	Tillægsbeløb
0207 10 11	01	3,00
0207 10 15	01	3,00
0207 10 19	01	3,00
0207 21 10	01	3,00
0207 21 90	01	3,00
0207 39 13	01	3,00
0207 41 11	01	3,00

(1) Oprindelse :
01 Jugoslavien.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1661/89

af 13. juni 1989

om fastsættelse af tillægsbeløb for æggeprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og
Portugals Tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75
af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for
æg⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1235/89⁽²⁾,
særlig artikel 8, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Såfremt tilbudsprisen franko grænse for et produkt,
herefter benævnt »tilbudsprisen«, ligger under sluseprisen,
skal importafgiften for dette produkt forhøjes med et
tillægsbeløb, som svarer til forskellen mellem sluseprisen
og den tilbudspris, der er fastsat i overensstemmelse med
bestemmelserne i artikel 1 i Kommissionens forordning
nr. 163/67/EØF af 26. juni 1967 om fastsættelse af
tillægsafgifter ved indførsel af fjerkræavlens produkter fra
tredjelande⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
1527/73⁽⁴⁾;

der skal fastsættes en tilbudspris for alle indførsler fra
alle tredjelande; hvis udførslerne fra et eller flere tredje-
lande sker til usædvanlig lave priser, som ligger under de
priser, der anvendes af andre tredjelande, skal der imid-
lertid fastsættes en anden tilbudspris for udførsler fra disse
andre lande;

i henhold til artikel 1 i forordning (EØF) nr. 990/69⁽⁵⁾
forhøjes importafgifterne for æg uden skal og for ægge-
blommer med oprindelse i og indført fra Østrig ikke med
et tillægsbeløb;

det følger af den regelmæssige kontrol af de oplysninger,
som ligger til grund for konstateringen af de gennemsnit-
lige tilbudspriser for de produkter, som er nævnt i artikel
1, stk. 1, litra b) i forordning (EØF) nr. 2771/75, at det er
nødvendigt for de indførsler der er angivet i bilaget, at
fastsætte tillægsbeløb svarende til de i bilaget angivne
beløb;

ifølge artikel 394 i Akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals Tiltrædelse udsættes anvendelsen på de nye
medlemsstater af fællesskabsbestemmelserne om produktion
og handel med landbrugsprodukter og om samhandelen
med visse forarbejdede landbrugsprodukter;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Æg og Fjerkrækød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2771/75 omhandlede
tillægsbeløb fastsættes som angivet i bilaget for de
produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordningen
og anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. juni 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1989.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 49.

⁽²⁾ EFT nr. L 128 af 11. 5. 1989, s. 29.

⁽³⁾ EFT nr. 129 af 28. 6. 1967, s. 2577/67.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 154 af 9. 6. 1973, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 130 af 31. 5. 1969, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. juni 1989 om fastsættelse af tillægsbeløb for æggeprodukter

(ECU/100 kg)

KN-kode	Oprindelse af indførslerne (1)	Tillægsafgift
0408 19 11	01	70,00
0408 19 19	01	70,00
0408 91 10	02	150,00

(1) Oprindelse :

01 Israel, Ungarn, Tjekkoslaviet og Finland

02 Tjekkoslaviet.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1662/89

af 13. juni 1989

om ændring af forordning (EØF) nr. 1244/82 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende præmieordningen for opretholdelse af besætninger af ammekøer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1357/80 af 5. juni 1980 om indførelse af en præmieordning for opretholdelse af besætninger af ammekøer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 573/89⁽²⁾, særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1244/82⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2870/88⁽⁴⁾, bør tilpasses de seneste ændringer i præmieordningen for ammekøer; i betragtning af varigheden af perioden for indgivelse af ansøgninger bør det præciseres, at en producent kun kan indgive en enkelt ansøgning i nævnte periode;

i betragtning af den indhøstede erfaring og under passende hensyntagen til mindre overtrædelser bør bestemmelserne med henblik på at forebygge og straffe uregelmæssigheder og svig skærpes; i denne forbindelse er det hensigtsmæssigt i tilfælde af urigtig erklæring, der er afgivet forsætligt eller ved grov uagtsomhed, at udelukke ansøgeren fra præmien for det følgende produktionsår;

Forvaltningskomitéen for Oksekød har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1244/82 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»I ovennævnte periode for indgivelse af ansøgninger kan en producent kun indgive en enkelt ansøgning.«

2) Artikel 2, stk. 1, affattes således:

»1. Den i artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1357/80 omhandlede tillægspræmie ydes kun til

producenter, der modtager den i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede præmie.«

3) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»1. De i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1357/80 fastsatte beløb udbetales inden 15 måneder efter begyndelsen af den i artikel 1, stk. 1, omhandlede periode.«

4) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

De ansvarlige myndigheder, som hver medlemsstat udpeger, foretager administrativ kontrol og inspektioner på stedet med henblik på at undersøge, om bestemmelserne vedrørende præmieordningen overholdes. Inspektionerne skal mindst omfatte et vist antal bedrifter, som Kommissionen skal fastsætte efter proceduren i artikel 27 i forordning (EØF) nr. 805/68. Kontrollen vedrører bl.a.:

- antallet af ammekøer på den bedrift, der drives af modtageren af præmien
- overholdelsen af de i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1357/80 fastsatte forpligtelser
- rigtigheden af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede erklæringer.«

5) Som artikel 4a indsættes:

»Artikel 4a

1. Er det faktiske antal præmieberettigede dyr, der følger af den i artikel 4 omhandlede kontrol, lavere end det antal, for hvilket præmieansøgningen er indgivet, udbetales der ingen præmie, jf. dog stk. 2, 3 og 4.

2. Skyldes det lavere antal dyr naturlige omstændigheder ved besætningens eksistens, udbetales præmien for antallet af faktisk præmieberettigede dyr, hvis modtageren skriftligt har underrettet den ansvarlige myndighed herom inden ti dage efter at have fået kendskab til det pågældende forhold.

3. Retten til præmie bevares, hvis producenten ikke har kunnet overholde forpligtelsen til at holde dyrene i den i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1357/80 omhandlede periode på grund af force majeure, jf. navnlig artikel 5. I så tilfælde ydes præmien for præmieberettigede dyr på det tidspunkt, hvor force majeure indtrådte. Producenten underretter skriftligt de ansvarlige myndigheder herom inden ti dage efter at have fået kendskab til det pågældende forhold.

4. I andre end de i stk. 2 og 3 omhandlede tilfælde udbetales præmien, hvis forskellen mellem det faktiske

⁽¹⁾ EFT nr. L 140 af 5. 6. 1980, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 63 af 7. 3. 1989, s. 3.⁽³⁾ EFT nr. L 143 af 20. 5. 1982, s. 20.⁽⁴⁾ EFT nr. L 257 af 17. 9. 1988, s. 23.

antal præmieberettigede dyr og det anmeldte antal dyr er på under 5 % eller på højest et dyr, hvis antallet af anmeldte dyr er på 20 og derunder, idet præmien nedsættes med 20 %, for så vidt som der efter den ansvarlige myndigheds opfattelse ikke er tale om en urigtig erklæring, der er afgivet forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

5. Hvis en af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede erklæringer viser sig at være urigtig, udbetales præmien ikke for de dyr, der er omfattet af ansøgningen.

6. Hvis bedriften overdrages inden udløbet af den i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1357/80 fastsatte frist på tolv måneder, kan efterfølgeren forpligte sig skriftligt over for den ansvarlige myndighed til at overholde de forpligtelser, hans forgænger har påtaget sig. I så fald sørger den pågældende medlemsstat for, at de beløb, der er udbetalt til forgængerens, tilbagebetales af efterfølgeren, hvis denne ikke på en for de ansvarlige myndigheder tilfredsstillende

lende måde godtgør, at han overholder disse forpligtelser.

7. De uberettiget udbetalte præmier geninddrives, forhøjet med en af medlemsstaten fastlagt rente fra præmiens udbetaling til dens tilbagebetaling.

8. Hvis den ansvarlige myndighed i tilfælde af anvendelse af stk. 1 eller 5 konstaterer, at der er tale om en urigtig erklæring, der er afgivet forsætligt eller ved grov uagtsomhed, udelukkes den pågældende producent fra præmieordningen for det følgende produktionsår.

6) I artikel 6, stk. 2, ændres »31. december« til »31. marts«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes for ansøgninger, der indgives fra den 15. juni 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1989.

På Kommissionens vegne
Ray MAC SHARRY
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1663/89

af 13. juni 1989

om ændring af forordning (EØF) nr. 1569/77 om fastsættelse af fremgangsmåden ved og betingelserne for interventionsorganernes overtagelse af korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1213/89⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Betingelserne for overtagelse af korn ved intervention er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1569/77⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3495/88⁽⁴⁾;

fortsættelsen af den restriktive prispolitik samt anvendelsen af stabiliseringsmekanismer for korn kan medføre vanskeligheder for producenter af visse kornarter i visse områder af Fællesskabet; for at afbøde disse mekanismers indvirkning på disse producenters indkomster bør visse kvalitative bestemmelser påny fraviges for høstårene 1989/90, 1990/91 og 1991/92 ligesom i 1988/89;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1569/77 foretages følgende ændringer:

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1989.

1. Artikel 2, stk. 4, affattes således:

»4. Uanset stk. 2 gælder følgende for høstårene 1989/90, 1990/91 og 1991/92:

— det kan efter anmodning fra en medlemsstat for hvert af de pågældende høstår efter fremgangsmåden i artikel 26 i forordning (EØF) nr. 2727/75 besluttes at fastsætte det maksimale vandindhold til 15 % for korn, der frembydes til intervention, bortset fra hård hvede

— Grækenland bemyndiges til ved intervention at overtage partier af hård hvede, der indeholder 14 % bestanddele, som ikke er mangelfrit basiskorn, og hvoraf urenheder, der består af kerner, udgår højst 7 %, heraf højst 5 % andet korn

— Spanien bemyndiges til ved intervention at overtage byg, der er høstet i Spanien, og som har en mindste egenvægt på 62 kg/hl. For byg med en egenvægt på mellem 62 og 63 kg/hl foretages der et fradrag på 1 % i interventionsopkøbsprisen.»

2. Artikel 2, stk. 5, ophæves.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.*På Kommissionens vegne*

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 11. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 128 af 11. 5. 1989, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 174 af 14. 7. 1977, s. 15.⁽⁴⁾ EFT nr. L 306 af 11. 11. 1988, s. 26.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1664/89

af 13. juni 1989

om gennemførelsesbestemmelserne til importordningen for produkter henhørende under KN-kode 0714 10 91 og 0714 90 11 med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 486/85 af 26. februar 1985 om den ordning, der skal gælde for landbrugsprodukter og visse varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 967/89⁽²⁾, særlig artikel 22,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 430/87 af 9. februar 1987 om importordningen for produkter henhørende under KN-kode 1014 10 10, 0714 10 90 og 1714 90 10 med oprindelse i visse tredjelande⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3837/88⁽⁴⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 9, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 486/85 fastsættes, at yams og lignende produkter med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-staterne) og de oversøiske lande og territorier ved indførsel til Fællesskabet nyder godt af fuldstændig fritagelse for told inden for en samlet mængde på 10 000 tons om året; det bestemmes endvidere, at mængderne af produkter med oprindelse i førnævnte lande og territorier afskrives på de kontingenter, der er åbnet for indførsel af maniok og lignende produkter med oprindelse i disse lande; hvoraf nogle er medlemmer af GATT, uden at den fulde udnyttelse af disse kontingenter dog kan være til hindring for indførslen af 10 000 tons produkter fra AVS/OLT;

gennemførelsesbestemmelserne til en sådan ordning skal i hovedsagen vedrøre indgivelsen af ansøgninger om og udstedelsen af importlicenser og garantere dels produktens virkelige oprindelse og dels overholdelsen af den størstemængde, der er fastsat af Rådet; disse bestemmelser enten supplerer eller fraviger bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88 af 16. november 1988 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesatte-

ster for landbrugsprodukter⁽⁵⁾ eller bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 891/89 af 5. april 1989 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris⁽⁶⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 990/89⁽⁷⁾;

for bedre at følge den effektive udnyttelse af licenserne bør bestemmelsen i forordning (EØF) nr. 3719/88 vedrørende forudgående forelæggelse af beviser for overgang til fri omsætning gøres anvendelig;

det bør præciseres, at godtgørelsen af importtold opkrævet på grundlag af licenser udstedt efter den 1. januar 1989 foretages i henhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse eller fritagelse for import- og eksportafgifter⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3799/86⁽⁹⁾;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Til gennemførelse af artikel 9, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 486/85 udstedes importlicenser for produkter henhørende under KN-kode 0714 10 91 og 0714 90 11 med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-staterne) eller de oversøiske lande og territorier på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 2

1. Licensansøgningen må ikke omfatte en mængde på over 150 tons for hver enkelt ansøger, der handler for egen regning.
2. I licensansøgningens og importlicensens rubrik 8 angives det tredjeland, hvor produktet har oprindelse. Licensen forpligter til at indføre fra dette land.
3. Licensens rubrik 20 skal indeholde en af følgende angivelser:

⁽¹⁾ EFT nr. L 61 af 1. 3. 1985, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 103 af 15. 4. 1989, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 43 af 13. 2. 1987, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 340 af 10. 12. 1988, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 331 af 2. 12. 1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 94 af 7. 4. 1989, s. 13.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 106 af 18. 4. 1989, s. 26.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 175 af 12. 7. 1979, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 352 af 13. 12. 1986, s. 19.

- Producto ACP/PTU :
 - no ha lugar a exacción reguladora
 - apartado 3 del artículo 9 y apartado 2 del artículo 1 del Reglamento (CEE) nº 486/85
 - debe presentarse EUR 1
- AVS/OLT-produkt :
 - fritagelse for afgift
 - forordning (EØF) nr. 486/85 : artikel 1, stk. 2, og artikel 9, stk. 3
 - EUR 1 skal forelægges
- Erzeugnis AKP/ÜLG :
 - Freistellung von der Abschöpfung
 - Verordnung (EWG) Nr. 486/85 : Artikel 1 Absatz 2 und Artikel 9 Absatz 3
 - EUR 1 vorzulegen
- Προϊόν ΑΚΕ/ΥΧΕ :
 - εξαίρεση της εισφοράς
 - κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ 486/85 : άρθρο 1 παράγραφος 2 και άρθρο 9 παράγραφος 3
 - να προσκομισθεί το EUR 1
- ACP/OCTs product :
 - exemption from the levy
 - Regulation (EEC) No 486/85, Article 1 (2) and Article 9 (3)
 - EUR 1 to be presented
- produit ACP/PTOM :
 - exemption du prélèvement
 - règlement (CEE) nº 486/85 : article 1er paragraphe 2 et article 9 paragraphe 3
 - EUR 1 à présenter
- prodotto ACP/PTOM :
 - esenzione dal prelievo
 - regolamento (CEE) n. 486/85 : articolo 1, paragrafo 2 e articolo 9, paragrafo 3
 - EUR 1 deve essere presentato
- Produkt ACS/LGO :
 - vrijstelling van heffing
 - Verordening (EEG) nr. 486/85 : artikel 1, lid 2, en artikel 9, lid 3
 - EUR 1 over te leggen
- produto ACP/PTOM :
 - isenção do direito nivelador
 - Regulamento (CEE) nº 486/85 : nº 2 do artigo 1º e nº 3 do artigo 9º
 - EUR 1 a apresentar.

Artikel 3

1. Licensansøgningerne indgives til medlemsstaternes kompetente myndigheder hver mandag indtil kl. 13, eller, hvis denne dag ikke er en arbejdsdag, den førstfølgende arbejdsdag.

2. Medlemsstaterne meddeler pr. telex Kommissionen senest kl. 13 dagen efter dagen for indgivelse af ansøgningen de mængder, en ansøgning drejer sig om, produktets oprindelse samt ansøgerens navn.

3. Senest den anden arbejdsdag efter dagen for indgivelsen af ansøgninger træffer Kommissionen beslutning og meddeler pr. telex medlemsstaterne, for hvilken mængde licensansøgningerne imødekommes.

4. Licenserne for de ansøgninger, der er indsendt i henhold til stk. 2, udstedes den tredje arbejdsdag efter dagen for indgivelsen ; jf. dog stk. 3.

5. De udstedte licenser er gyldige i hele Fællesskabet fra deres faktiske udstedelsesdag til udgangen af en anden måned, der følger denne dag. Denne gyldighedsperiode kan dog ikke overskride den 31. december i året for udstedelsen af licensen.

Artikel 4

1. Som undtagelse fra artikel 12 i forordning (EØF) nr. 891/89 er sikkerhedsstillelsen i forbindelse med importlicensen 0,5 ECU/t.

2. I tilfælde af, at den mængde, for hvilken licensen udstedes, ved anvendelse af artikel 3, stk. 3, er mindre end den, der er ansøgt om, frigives den sikkerhed, der svarer til forskellen.

3. Bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, fjerde led, i forordning (EØF) nr. 3719/88 finder ikke anvendelse.

Artikel 5

Som undtagelse fra artikel 8, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3719/88 kan den mængde, der overgår til fri omsætning, ikke være større end den, der er anført i rubrik 17 og 18 i importlicensen ; tallet 0 anføres med henblik herpå i rubrik 19 i nævnte licens.

Artikel 6

Artikel 33, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3719/88 finder anvendelse.

Artikel 7

For indførsel af de i artikel 1 nævnte produkter med oprindelse i AVS/OLT-medlemmer af GATT, som foretages på grundlag af licenser udstedt efter den 1. januar 1989 og indtil denne forordnings ikrafttræden, får den pågældende importør godtgørelse for de importafgifter, der er opkrævet på betingelserne i forordning (EØF) nr. 1430/79.

Medlemsstaterne underretter inden den 30. september 1989 Kommissionen om, hvilke mængder der er godtgjort afgifter for.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1989.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1665/89

af 13. juni 1989

om ændring af restitutionerne for visse varer fra sukkersektoren udført i form af varer, som ikke henhører under bilag II til Traktaten

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1069/89⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 1 og 2, og

ud fra følgende betragtninger:

De restitutionssatser, som fra den 1. juni 1989 skal anvendes for de i bilaget nævnte produkter udført i form af varer, som ikke henhører under bilag II til Traktaten, er fastsat i forordning (EØF) nr. 1508/89⁽³⁾;

anvendelsen af de regler og kriterier, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1508/89 på de oplysninger, som

Kommissionen for øjeblikket råder over, fører til en ændring af de nugældende restitutionssatser i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i forordning (EØF) nr. 1508/89 fastsatte restitutionssatser ændres i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. juni 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1989.

På Kommissionens vegne —

Christiane SCRIVENER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.⁽²⁾ EFT nr. L 114 af 27. 4. 1989, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 148 af 1. 6. 1989, s. 26.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. juni 1989 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af Traktatens bilag II

Restitutionsatser i ECU/100 kg:

Hvidt sukker :	27,40	
Råsukker :	25,20	
Roe- eller rørsirup med et indhold i tør tilstand på 85 vægtprocent saccharose eller derover (herunder invert-sukker, beregnet som saccharose):	$27,40 \times \frac{S^{(1)}}{100}$	eller
Hvis disse sirupper er fremstillet ved opløsning af hvidt sukker eller råsukker i fast form, uanset om opløsningen efterfølges af en invertering :		Satsen fastsat ovenfor pr. 100 kg hvidt sukker eller råsukker anvendt ved opløsning
Melasse :	—	
Isoglucose ⁽²⁾ :	27,40 ⁽³⁾	

⁽¹⁾ S angiver :

- indholdet af saccharose (herunder invertsukker, beregnet som saccharose) såfremt den pågældende sirup har en renhed på 98 vægtprocent og derover
- indholdet af sukker, der kan ekstraheres, såfremt den pågældende sirup har en renhed på 85 vægtprocent og derover, men under 98 vægtprocent

pr. 100 kg sirup.

⁽²⁾ Produkter fremstillet ved isomerisering af glucose, som i tør tilstand har et vægtindhold på mindst 41 % fructose og et samlet vægtindhold af polysaccharider og oligosaccharider, inklusive indholdet af di- eller tri-saccharider, som ikke overstiger 8,5 %.

⁽³⁾ Restitutionsats pr. 100 kg tørstof.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1666/89

af 13. juni 1989

om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den 14. dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EØF) nr. 3421/88

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af
22. september 1966 om oprettelse af en fælles markeds-
ordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 1225/89⁽²⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1650/86
af 26. maj 1986 om eksportrestitutioner og -afgifter for
olivenolie⁽³⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3421/88⁽⁴⁾ er
der åbnet en løbende licitation med henblik på fastsæt-
telsen af eksportrestitutioner for olivenolie;

maksimumsbeløbene for eksportrestitutionen fastsættes
efter artikel 7 i forordning (EØF) nr. 3421/88 under
hensyn til situationen og den forventede udvikling på
markedet for olivenolie i Fællesskabet og på verdensmar-
kedet og på grundlag af de modtagne bud; der gives

tilslag til den eller de bydende, hvis bud svarer til maxi-
mumsbeløbet for eksportrestitutionen eller til et lavere
beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionerne ved udførsel af olivenolie i
forbindelse med den 14. dellicitation under den løbende
licitation, der blev åbnet ved forordning (EØF) nr. 3421/
88, fastsættes i bilaget på grundlag af de pr. 9. juni 1989
indgivne bud.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. juni 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1989.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 128 af 11. 5. 1989, s. 15.

⁽³⁾ EFT nr. L 145 af 30. 5. 1986, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 301 af 4. 11. 1988, s. 39.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. juni 1989 om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den 14. dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EØF) nr. 3421/88

(ECU/100 kg)

Produktkode	Restitutionsbeløb
1509 10 90 100	65,00
1509 10 90 900	104,00
1509 90 00 100	72,50
1509 90 00 900	110,08
1510 00 90 100	18,00
1510 00 90 900	55,50

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1667/89

af 13. juni 1989

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1069/
89⁽²⁾, artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat
ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2336/88⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1652/89⁽⁴⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 2336/88 på de oplysninger, som Kommis-

sionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden
gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget
til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81
omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af stan-
dardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. juni 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1989.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 114 af 27. 4. 1989, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 203 af 28. 7. 1988, s. 22.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 162 af 13. 6. 1989, s. 41.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. juni 1989 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

(ECU/100 kg)

KN-kode	Importafgiftsbeløb
1701 11 10	31,30 ⁽¹⁾
1701 11 90	31,30 ⁽¹⁾
1701 12 10	31,30 ⁽¹⁾
1701 12 90	31,30 ⁽¹⁾
1701 91 00	34,12
1701 99 10	34,12
1701 99 90	34,12 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Dette beløb gælder for råsukker med en udbytteværdi på 92 %. Hvis udbytteværdien af det indførte råsukker afviger fra 92 %, anvendes det importafgiftsbeløb, der er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 837/68 (EFT nr. L 151 af 30. 6. 1968, s. 42).

⁽²⁾ Dette beløb gælder ifølge artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 også for sukker, der er fremstillet af hvidt sukker og råsukker, og som er tilsat andre stoffer end smagsstoffer eller farvestoffer.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1668/89

af 13. juni 1989

om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1069/89⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1582/89⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1653/89⁽⁴⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1582/89 på de oplysninger, som Kommis-

sionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EØF) nr. 1758/88 fastsatte eksportrestitutioner ved udførsel af de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i den ændrede forordning (EØF) nr. 1582/89 i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, ændres til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. juni 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1989.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 114 af 27. 4. 1989, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 156 af 8. 6. 1989, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 162 af 13. 6. 1989, s. 43.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. juni 1989 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

(ECU)

Produktkode	Restitutionsbeløb	
	pr. 100 kg	pr. 1 % saccharoseindhold og pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 90 100	25,20 ⁽¹⁾	
1701 11 90 910	26,29 ⁽¹⁾	
1701 11 90 950	⁽²⁾	
1701 12 90 100	25,20 ⁽¹⁾	
1701 12 90 910	26,29 ⁽¹⁾	
1701 12 90 950	⁽²⁾	
1701 91 00 000		0,2740
1701 99 10 100	27,40	
1701 99 10 910	28,58	
1701 99 10 950	27,08	
1701 99 90 100		0,2740

⁽¹⁾ Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 766/68.

⁽²⁾ Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT nr. L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT nr. L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1669/89

af 13. juni 1989

om ændring af restitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1069/89⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

De restitutioner, der skal anvendes ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren, er fastsat i forordning (EØF) nr. 1501/89⁽³⁾;

anvendelsen af de regler, kriterier og gennemførelsesbestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1501/89

på de oplysninger, som Kommissionen for øjeblikket råder over, fører til en ændring af de gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den restitution, som skal ydes ved udførsel i uforarbejdet stand af de varer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), f) og g), i forordning (EØF) nr. 1785/81, og som er fastsat i bilaget til forordning (EØF) nr. 1501/89 ændres i overensstemmelse med de beløb, der nævnes i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. juni 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1989.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.⁽²⁾ EFT nr. L 114 af 27. 4. 1989, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 148 af 1. 6. 1989, s. 12.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. juni 1989 om ændring af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

(ECU)

Produktkode	Basisbeløb pr. 1 % saccharoseindhold og pr. 100 kg netto af det pågældende produkt (1)	Restitutionsbeløb for 100 kg tørstof (2)
1702 40 10 100		27,40
1702 60 10 000		27,40
1702 60 90 000	0,2740	
1702 90 30 000		27,40
1702 90 60 000	0,2740	
1702 90 71 000	0,2740	
1702 90 90 900	0,2740	
2106 90 30 000		27,40
2106 90 59 000	0,2740	

(1) Basisbeløbet anvendes ikke for sirup med en renhed under 85 % (forordning (EØF) nr. 394/70). Saccharoseindholdet bestemmes i henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 394/70.

(2) Gælder kun for de i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1469/77 nævnte produkter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1670/89

af 13. juni 1989

om opkrævning af en udligningsafgift ved indførsel af auberginer med oprindelse i Spanien (med undtagelse af De Kanariske Øer)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og
Portugals Tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72
af 18. maj 1972 om en fælles markedsordning for frugt og
grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
1119/89⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 25, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1035/72 bestemmer, at såfremt indgangsprisen for en vare, der indføres fra et tredjeland, i to på hinanden følgende markedsdage holder sig på et niveau, der er mindst 0,6 ECU lavere end referenceprisen, opkræves, undtagen i særlige tilfælde, en udligningsafgift ved indførsel af denne vare fra det pågældende afsendelsesland; denne afgift skal være lig med forskellen mellem referenceprisen og det aritmetiske gennemsnit af de to sidste indgangspriser, der er til rådighed for dette afsendelseslands vedkommende;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 673/89 af 16. marts 1989 om fastsættelse af referencepriser for auberginer for produktionsåret 1989/90⁽³⁾ fastsatte for disse varer i kvalitetsklasse I referenceprisen til 78,58 ECU pr. 100 kg netto for juni 1989;

indgangsprisen for en vare fra et bestemt afsendelsesland er lig med den laveste repræsentative notering, eller gennemsnittet af de laveste repræsentative noteringer, der er konstateret for mindst 30 % af de mængder, der kommer fra det pågældende afsendelsesland, og som afsættes på samtlige repræsentative markeder for hvilke der er noteringer til rådighed, idet denne eller disse noteringer nedsættes med den told og de afgifter, der er nævnt i artikel 24, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1035/72; begrebet repræsentativ notering er fastsat i artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1035/72;

ifølge bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2118/74⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3811/85⁽⁵⁾, skal de noteringer, der tages i betragtning, være konstateret på de repræsentative

markeder eller under visse omstændigheder på andre markeder;

for auberginer med oprindelse i Spanien (med undtagelse af De Kanariske Øer) har den således beregnede indgangspris i to på hinanden følgende markedsdage holdt sig på et niveau, der er mindst 0,6 ECU lavere end referenceprisen; der skal herefter opkræves en udligningsafgift for disse auberginer;

for at tillade en normal funktion af foranstående ordning må der ved beregningen af indgangsprisen tages i betragtning:

- for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, punkt 1, sidste linje, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87⁽⁷⁾, fastsatte korrektionsfaktor
- for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, som fastlægges på grundlag af det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser for en bestemt periode i forhold til de foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

i henhold til artikel 136, stk. 2, i tiltrædelsesakten er det den ordning, der anvendtes inden tiltrædelsen, der i første fase af overgangsperioden skal anvendes i samhandelen mellem en ny medlemsstat og Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985;

ifølge artikel 140, stk. 1, nedsættes de udligningsafgifter, der følger af anvendelsen af forordning (EØF) nr. 1035/72, med 8 % i det fjerde år efter tiltrædelsen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved indførsel af auberginer med oprindelse i Spanien (med undtagelse af De Kanariske Øer) (KN-kode 0709 30 00) opkræves der en udligningsafgift, hvis beløb fastsættes til 9,37 ECU pr. 100 kg netto.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. juni 1989.

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 118 af 29. 4. 1989, s. 12.⁽³⁾ EFT nr. L 73 af 17. 3. 1989, s. 12.⁽⁴⁾ EFT nr. L 220 af 10. 8. 1974, s. 20.⁽⁵⁾ EFT nr. L 368 af 31. 12. 1985, s. 1.⁽⁶⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁷⁾ EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1989.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1671/89

af 13. juni 1989

om ændring af forordning (EØF) nr. 1574/89 om opkrævning af en udligningsafgift ved indførsel af æbler med oprindelse i ChileKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72
af 18. maj 1972 om en fælles markedsordning for frugt og
grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
1119/89⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1574/89⁽³⁾ har
fastsat en udligningsafgift ved indførsel af æbler med
oprindelse i Chile;artikel 26, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1035/72 har
fastsat de betingelser, under hvilke en afgift, der er fastsati henhold til artikel 25 i nævnte forordning, ændres;
overholdelsen af disse fører til at ændre udligningsafgiften
for indførsel af æbler med oprindelse i Chile —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Beløbet 0,74 ECU, som er nævnt i artikel 1 i forordning
(EØF) nr. 1574/89, erstattes af beløbet 5,77 ECU.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 14. juni 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1989.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 118 af 29. 4. 1989, s. 12.⁽³⁾ EFT nr. L 154 af 7. 6. 1989, s. 15.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 29. maj 1989

om ændring af syvende beslutning 85/355/EØF om ligestilling af markinspektioner af arealer til formering af udsæd i tredjelande og syvende beslutning 85/356/EØF om ligestilling af frø produceret i tredjelande

(89/368/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 66/401/EØF af 14. juni 1966 om handel med frø af foderplanter⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 89/100/EØF⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 1, litra b),

under henvisning til Rådets direktiv 66/402/EØF af 14. juni 1966 om handel med sædekorn⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 89/2/EØF⁽⁴⁾, særlig artikel 16, stk. 1, litra b),

under henvisning til Rådets direktiv 69/208/EØF af 30. juni 1969 om handel med frø af olie- og spindplanter⁽⁵⁾, senest ændret ved direktiv 88/380/EØF⁽⁶⁾, særlig artikel 15, stk. 1, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I beslutning 85/355/EØF⁽⁷⁾, senest ændret ved Kommissionens beslutning 89/357/EØF⁽⁸⁾, konstaterede Rådet, at markinspektioner i visse tredjelande af arealer til forme-

ring af udsæd opfylder betingelserne i direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF og 69/208/EØF;

i beslutning 85/356/EØF⁽⁹⁾, senest ændret ved Kommissionens beslutning 89/357/EØF, konstaterede Rådet, at frø af visse arter produceret i visse tredjelande er ligestillet med tilsvarende frø produceret i Fællesskabet;

i mellemtiden er det blevet konstateret, at der også i Uruguay for visse plantearter findes regler om frøkontrol, som foreskriver officiel markinspektion, der skal gennemføres i forbindelse med frøavlens;

en undersøgelse af reglerne i Uruguay og deres anvendelse har vist, at de foreskrevne markinspektioner for visse arters vedkommende opfylder de betingelser, der er fastsat i bilag I til henholdsvis direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF og 69/208/EØF, og at de betingelser, der gælder for frø, som høstes og kontrolleres dér, såvel med hensyn til frøenes egenskaber og identitet som med hensyn til undersøgelse, mærkning og kontrol, giver de samme garantier som de betingelser, der stilles til frø, som høstes og kontrolleres i Fællesskabet;

Uruguay bør derfor nyde ligestilling for visse arters vedkommende —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 85/355/EØF ændres således:

- 1) I del I, nr. 1, punkt 1.1, indsættes »U = Uruguay« efter »TR = Tyrkiet«.
- 2) I tabellen i del I, nr. 2, indsættes følgende efter afsnittet vedrørende Tyrkiet:

⁽⁹⁾ EFT nr. L 195 af 26. 7. 1985, s. 20.

⁽¹⁾ EFT nr. 125 af 11. 7. 1966, s. 2298/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 38 af 10. 2. 1989, s. 36.

⁽³⁾ EFT nr. 125 af 11. 7. 1966, s. 2309/66.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 5 af 7. 1. 1989, s. 31.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 169 af 10. 7. 1969, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 187 af 16. 7. 1988, s. 31.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 195 af 26. 7. 1985, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 151 af 3. 6. 1989, s. 36.

1	2	3	4
•U	Ministerio de Ganadería, Agricultura y Pesca, Dirección Granos (DIGRA), Unidad Ejecutora de Semillas, Montevideo	— 66/401 Festuca arundinacea Lolium multiflorum Phalaris aquatica Lotus corniculatus Trifolium pratense Trifolium repens — 66/402 Sorghum bicolor Zea mays — 69/208 Helianthus annuus	(b)

Artikel 2

Bilaget til beslutning 85/356/EØF ændres således :

1) I del I, punkt 1.1, indsættes »U = Uruguay« efter »TR = Tyrkiet«.

2) I tabellen i del I, nr. 2, indsættes følgende efter afsnittet vedrørende Tyrkiet :

1	2	3	4	5	6
•U	Ministerio de Ganadería, Agricultura y Pesca, Dirección Granos (DIGRA) Unidad Ejecutora de Semillas, Montevideo	— 66/401 Festuca arundinacea Lolium multiflorum Phalaris aquatica Lotus corniculatus Trifolium pratense Trifolium repens — 66/402 Sorghum bicolor Zea mays — 69/208 Helianthus annuus	— Basic seed / Semences de base — Certified seed, 1st generation / Semences certifiées, première génération — Basic seed / Semences de base — Certified seed, 1st generation / Semences certifiées, première génération — Basic seed / Semences de base — Certified seed, 1st generation / Semences certifiées, première génération	B CZ/1 B CZ/1 B CZ/1	(d)

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1989.

På Rådets vegne
 C. ROMERO HERRERA
 Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 8. juni 1989

om forebyggelse af luftforurening fra nye kommunale affaldsforbrændingsanlæg

(89/369/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130 S,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I De Europæiske Fællesskabers handlingsprogrammer på miljøområdet fra 1973 ⁽⁴⁾, 1977 ⁽⁵⁾, 1983 ⁽⁶⁾ og 1987 ⁽⁷⁾ understreges det, at det er vigtigt at forebygge og nedbringe luftforureningen;

Rådet erklærede i sin resolution af 19. oktober 1987 om handlingsprogrammet på miljøområdet for 1987-1992 ⁽⁸⁾, at det er vigtigt at koncentrere Fællesskabets indsats om gennemførelse af passende normer, således at der sikres en effektiv beskyttelse af folkesundheden og af miljøet;

i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽⁹⁾ er det fastsat, at affald skal bortskaffes, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades; med henblik herpå er det i samme direktiv fastsat, at ethvert anlæg eller enhver virksomhed, der varetager bortskaffelse af affald, skal indhente tilladelse hertil hos de kompetente myndigheder, og i tilladelsen skal det bl.a. anføres, hvilke forholdsregler der skal træffes;

i Rådets direktiv 84/360/EØF af 28. juni 1984 om bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg ⁽¹⁰⁾ er det fastsat, at der til drift af nye industrianlæg, herunder affaldsforbrændingsanlæg, skal indhentes forudgående godkendelse; denne godkendelse må kun meddeles,

såfremt der er truffet de nødvendige foranstaltninger til forebyggelse af luftforurening, herunder anvendelse af den bedst tilgængelige teknologi, som ikke medfører uforholdsmæssigt store omkostninger;

i direktiv 84/360/EØF er det endvidere fastsat, at Rådet med enstemmighed og på forslag fra Kommissionen om nødvendigt fastsætter grænseværdier for emission baseret på den bedst tilgængelige teknologi, som ikke medfører uforholdsmæssigt store omkostninger, og på de hertil svarende måleteknikker og -metoder;

forbrænding af kommunalt affald medfører emission af stoffer, der kan forårsage luftforurening og dermed skade menneskets sundhed og miljøet; i visse tilfælde kan denne forurening være grænsoverskridende;

teknikkerne til nedbringelse af visse forurenende emissioner fra kommunale affaldsforbrændingsanlæg er godt gennemprøvede; de kan anvendes i nye forbrændingsanlæg på rimelige økonomiske vilkår; der kan med disse teknikker opnås koncentrationer af forurenende stoffer i røggassen, der ikke overstiger bestemte grænseværdier;

der bør fastsættes fællesskabsgrænseværdier for dioxiner og furaner hurtigst muligt;

der findes i alle medlemsstaterne love og administrative bestemmelser om bekæmpelse af luftforurening fra faste anlæg, og i adskillige medlemsstater findes der særlige bestemmelser for kommunale affaldsforbrændingsanlæg;

ved at fastsætte grænseværdier for emission og andre normer for forureningsforebyggelse bidrager Fællesskabet til at effektivisere medlemsstaternes bekæmpelse af luftforurening fra kommunale affaldsforbrændingsanlæg;

for at sikre en effektiv miljøbeskyttelse er det hensigtsmæssigt, at der fastsættes krav og betingelser for godkendelse af ethvert nyt kommunalt affaldsforbrændingsanlæg; disse krav skal omfatte forpligtelse til både at overholde grænseværdier for emission af visse forurenende stoffer og opfylde hensigtsmæssige forbrændingsbetingelser, idet der tages hensyn til anlæggets tekniske karakter og driftsbetingelser;

der bør fastsættes passende foranstaltninger og efterprøvninger på forbrændingsanlæggene, og offentligheden bør informeres om de pålagte betingelser og de opnåede resultater;

⁽¹⁾ EFT nr. C 75 af 23. 3. 1988, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 69 af 20. 3. 1989, s. 219.

⁽³⁾ EFT nr. C 318 af 12. 12. 1988, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 139 af 13. 6. 1977, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 46 af 17. 2. 1983, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 328 af 7. 12. 1987, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. C 328 af 7. 12. 1987, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 39.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 188 af 16. 7. 1984, s. 20.

udover at fastsætte grænseværdier for emission er det vigtigt, at der tilskyndes til udvikling og udbredelse af viden om renere teknologi og til anvendelse af sådan teknologi som en del af den forebyggende indsats, der gøres for at bekæmpe miljøforurening inden for Fællesskabet, navnlig med hensyn til bortskaffelse af affald;

i henhold til Traktatens artikel 130 T er vedtagelsen af sådanne fællesskabsbestemmelser ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere miljøbeskyttelsesforanstaltninger, som er forenelige med Traktaten —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »luftforurening«: menneskets direkte eller indirekte udledning i luften af stoffer eller energi, der har sådanne skadevirkninger, at de vil kunne udgøre en fare for menneskers sundhed, nedbryde levende ressourcer, økosystemer og ejendomsværdier og forringe eller forstyrre naturværdier og andre retmæssige anvendelser af miljøet
- 2) »grænseværdi for emission«: den koncentration og/eller den masse af forurenende stoffer i emissioner fra anlæg i et bestemt tidsrum, som ikke må overskrides
- 3) »kommunalt affald«: husholdningsaffald, affald fra forretninger, kontorer og virksomheder samt andet affald, som ifølge sin natur kan sidestilles med husholdningsaffald
- 4) »kommunalt affaldsforbrændingsanlæg«: alt teknisk udstyr, der anvendes til behandling af kommunalt affald ved forbrænding, med eller uden varmegenvinding, undtagen anlæg til lands eller til vands, der er

specielt indrettet til forbrænding af slam fra rensningsanlæg, kemisk, giftigt eller farligt affald, medicinaffald fra hospitaler eller andet særligt affald, uanset om disse anlæg ligeledes kan forbrænde kommunalt affald.

Denne definition dækker hele anlægget og det hertil hørende område, herunder bl.a. brænderen og tilførselssystemerne for affald, brændstoffer og luft, samt apparater og anordninger til kontrol med forbrændingsprocessen og til løbende registrering og overvågning af forbrændingsbetingelserne

- 5) »nyt kommunalt affaldsforbrændingsanlæg«: et kommunalt affaldsforbrændingsanlæg, hvortil der er udstedt driftstilladelse efter den i artikel 12, stk. 1, fastsatte dato
- 6) »forbrændingsanlæggets nominelle kapacitet«: den samlede forbrændingskapacitet for de ovne, der udgør anlægget, som fastlagt af konstruktøren og bekræftet af brugeren under hensyn til navnlig affaldets brændværdi udtrykt som den mængde affald, der kan forbrændes pr. time.

Artikel 2

Med forbehold af artikel 4 i direktiv 84/360/EØF træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger, for at den forudgående godkendelse af driften af ethvert nyt kommunalt affaldsforbrændingsanlæg, som kræves i henhold til artikel 3 i nævnte direktiv og til artikel 8 i direktiv 75/442/EØF, omfatter de i artikel 3 til 10 i nærværende direktiv fastsatte betingelser.

Artikel 3

1. Nedenstående grænseværdier for emission, der henføres til følgende betingelser: temperatur 273 K, tryk 101,3 kPa, 11 % oxygen eller 9 % CO_2 , tør gas, gælder for nye kommunale affaldsforbrændingsanlæg.

Grænseværdi for emissionen (mg/Nm^3) afhængigt af forbrændingsanlæggets nominelle kapacitet

Forurenende stof	under 1 ton pr. time	fra 1 til under 3 tons pr. time	3 tons pr. time og derover
Totalstøv	200	100	30
Tungmetaller			
— Pb + Cr + Cu + Mn	—	5	5
— Ni + As	—	1	1
— Cd og Hg	—	0,2	0,2
Hydrogenchlorid (HCl)	250	100	50
Hydrogenfluorid (HF)	—	4	2
Svovldioxid (SO_2)	—	300	300

2. For forbrændingsanlæg med en kapacitet på under 1 ton pr. time kan grænseværdierne for emissionen svare til et oxygenindhold på 17 %. I så fald må koncentrationsværdierne ikke overstige de i stk. 1 fastsatte værdier, divideret med 2,5.

3. Uanset stk. 1 kan en medlemsstats kompetente myndigheder godkende anlæg med en nominel kapacitet på under 1 ton pr. time, hvis særlige stedlige forhold gør det påkrævet, på betingelse af, at en grænseværdi på 500 mg/Nm³ totalstøv og alle bestemmelserne i direktiv 84/360/EØF overholdes. I sådanne tilfælde underretter og hører den pågældende medlemsstat Kommissionen. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

4. De kompetente myndigheder fastsætter grænseværdier for emission af andre forurenende stoffer end de i stk. 1 i denne artikel nævnte, hvis de anser dette for hensigtsmæssigt på grund af sammensætningen af det affald, der skal forbrændes, og forbrændingsanlæggets karakteristika. Ved fastsættelsen af disse grænseværdier for emission skal myndighederne tage hensyn til de pågældende forurenende stoffers potentielle skadelige virkninger for miljøet og menneskers sundhed samt den bedst tilgængelige teknologi, som ikke medfører uforholdsmæssigt store omkostninger. De kompetente myndigheder kan navnlig fastsætte grænseværdier for emission af dioxiner og furaner, indtil der vedtages et fællesskabsdirektiv herom.

Artikel 4

1. Ethvert nyt kommunalt affaldsforbrændingsanlæg skal konstrueres, udstyres og drives således, at røggas fra affaldsforbrændingen efter sidste injektion af forbrændingsluft på kontrolleret og homogen vis selv under de mest ugunstige forhold bringes op på en temperatur på mindst 850° C i mindst to sekunder under tilstedeværelse af mindst 6 % oxygen.

2. Under driften af ethvert nyt kommunalt affaldsforbrændingsanlæg skal følgende betingelser overholdes:

- a) koncentrationen af carbonmonoxid (CO) i røggasserne må ikke overstige 100 mg/Nm³
- b) koncentrationen af organiske forbindelser (udtrykt i samlet mængde kulstof) i røggasserne må ikke overstige 20 mg/Nm³.

Grænseværdierne under a) og b) henføres til følgende betingelser: temperatur 273 K, tryk 101,3 kPa, 11 % oxygen eller 9 % CO₂, tør gas.

3. Der kan tillades andre betingelser end de i stk. 1 fastsatte, når der anvendes hensigtsmæssige teknikker i forbindelse med forbrændingsovnene eller udstyret til behandling af røggasserne, såfremt de kompetente

myndigheder har sikret sig, at det ved anvendelse af sådanne teknikker er muligt at overholde emissionsniveauer for polychlorodibenzodioxiner (PCDD) og polychlorodibenzofuraner (PCDF), der svarer til eller som ligger under dem, der opnås under de i stk. 1 fastsatte tekniske betingelser.

De afgørelser, der træffes i henhold til dette stykke, og resultaterne af kontrollen skal meddeles Kommissionen af de hertil af medlemsstaterne udpegede kompetente myndigheder.

4. Ethvert nyt kommunalt affaldsforbrændingsanlæg skal konstrueres, udstyres og drives således, at man forhindrer emissioner i luften, som kan forårsage mærkbar luftforurening ved jorden; navnlig skal gasformige emissioner udledes på kontrolleret måde gennem en skorsten.

De kompetente myndigheder skal sikre, at skorstens højde beregnes under hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet.

Artikel 5

1. Temperatur og oxygenindhold som fastsat i artikel 4 er mindsteværdier, der skal overholdes konstant under anlæggets drift.

2. Koncentrationen af carbonmonoxid (CO) som fastsat i artikel 4, stk. 2, litra a), udgør grænseværdien for timegennemsnittet for alle anlæg. I forbindelse med anlæg, hvis nominelle kapacitet er på 1 ton pr. time eller mere, skal desuden mindst 90 % af alle målinger, der er foretaget i en hvilken som helst 24-timers periode, være på under 150 mg/Nm³. Disse gennemsnit er udelukkende beregnet på grundlag af anlæggets effektive driftstimer, herunder ovennes start- og slukningsfaser.

3. Med hensyn til andre stoffer, for hvilke der i henhold til artikel 6 kræves kontinuerlig måling:

- a) må intet løbende gennemsnit for syv dage af de målte koncentrationsværdier overskride den tilsvarende grænseværdi
- b) må intet dagsgennemsnit af de målte koncentrationsværdier overskride den tilsvarende grænseværdi med mere end 30 %.

Til beregning af ovennævnte gennemsnitsværdier tages der kun hensyn til anlæggets effektive driftsperioder, herunder ovennes start- og slukningsfaser.

4. I tilfælde hvor der kun kræves stikprøvemålinger, anses emissionsgrænseværdierne for overholdt, hvis resultaterne af hver serie målinger, som er defineret og fastlagt som nærmere beskrevet af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 6, stk. 3, 4 og 5, ikke overskrider emissionsgrænseværdien.

Artikel 6

1. Følgende målinger skal udføres ved nye kommunale affaldsforbrændingsanlæg:

a) Måling af koncentrationen af visse stoffer i røggassen:

- i) kontinuerlig måling og registrering af koncentrationerne af totalstøv, CO, oxygen og HCl i anlæg med en nominal kapacitet større end eller lig med 1 ton pr. time
- ii) regelmæssig måling af:
 - koncentrationerne af tungmetaller som omhandlet i artikel 3, stk. 1, samt af HF og SO₂, for anlæg med en nominal kapacitet større end eller lig med 1 ton pr. time
 - koncentrationerne af totalstøv og af HCl, CO og oxygen, for anlæg med en nominal kapacitet på under 1 ton pr. time
 - koncentrationerne af organiske forbindelser (udtrykt i samlet mængde kulstof) generelt.

b) Måling af parametre vedrørende driften:

- i) kontinuerlig måling og registrering af gassernes temperatur i det område, hvor de i artikel 4, stk. 1, krævede betingelser er til stede, og af røggassernes indhold af vanddamp. Kontinuerlig måling af indholdet af vanddamp er ikke nødvendig, såfremt røggassen tørres inden analysen af emissionerne
- ii) passende efterprøvning mindst en gang i forbindelse med den første ibrugtagning af et forbrændingsanlæg og under de for anlægget mest ugunstige driftsforhold af røggassens opholdstid ved mindstetemperaturen på 850 °C som fastsat i artikel 4, stk. 1.

2. Resultaterne af de i stk. 1 krævede målinger henføres til følgende betingelser:

— temperatur 273 K, tryk 101,3 KPa, 11 % oxygen eller 9 % CO₂, tør gas.

Resultaterne kan dog i tilfælde af anvendelse af artikel 3, stk. 2, henføres til følgende betingelser:

— temperatur 273 K, tryk 101,3 kPa, 17 % oxygen, tør gas.

3. For at myndighederne kan efterprøve, om kravene overholdes, registreres, bearbejdes og fremlægges alle måleresultater i henhold til de nærmere bestemmelser, som de kompetente myndigheder har fastlagt.

4. De prøveudtagnings- og målemetoder, der anvendes for at opfylde de i stk. 1 fastsatte betingelser, såvel som prøveudtagnings- eller målestederne, skal godkendes på forhånd af myndighederne.

5. Med hensyn til de regelmæssige målinger opstiller de kompetente myndigheder passende måleprogrammer,

således at der garanteres repræsentative resultater for de pågældende stoffers normale emissionsniveau.

Måleresultaterne skal være egnet til efterprøvning af, om de gældende grænseværdier overholdes.

Artikel 7

Alle nye kommunale affaldsforbrændingsanlæg skal være udstyret med hjælpebrændere. Disse brændere skal træde i kraft automatisk, så snart røggastemperaturen falder til under 850 °C. Hjælpebrænderne anvendes ligeledes i anlæggets start- og stopfaser for permanent at sikre ovennævnte mindstetemperatur i disse faser, og så længe der er affald i forbrændingskammeret.

Artikel 8

1. Såfremt målingerne viser, at de i dette direktiv fastsatte grænseværdier er overskredet, underrettes de kompetente myndigheder herom hurtigst muligt. Disse drager omsorg for, at driften af anlægget ikke fortsættes, så længe det ikke opfylder emissionsnormerne, og træffer de fornødne foranstaltninger til, enten at anlægget ændres, eller at driften indstilles.

2. De kompetente myndigheder fastsætter de maksimalt tilladte tidsrum for teknisk set uundgåelige driftsstop i rensningsanordningerne, hvorunder udledningernes indhold af luftforurenende stoffer, som disse anordninger skal reducere, overskrider de fastsatte grænseværdier. I tilfælde af driftsstop i rensningsanordningerne skal driftslederen nedsætte eller indstille driften af anlægget så hurtigt, som det er gennemførligt, og indtil den normale drift kan genoprettes. Anlægget må under ingen omstændigheder fortsætte driften uafbrudt i mere end otte timer; endvidere skal den kumulative varighed over et år af drift under sådanne forhold være på mindre end 96 timer.

Udledningernes indhold af støv i de i foregående afsnit nævnte tidsrum må under ingen omstændigheder overstige 600 mg/Nm³, og alle de andre betingelser, navnlig forbrændingsbetingelserne, skal overholdes.

Artikel 9

Med forbehold af bestemmelserne vedrørende forretningshemmeligheder skal de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 9 i direktiv 84/360/EØF, stilles til rådighed for offentligheden. I henhold til passende procedurer og i en form, som fastlægges af de kompetente myndigheder, gælder dette også for resultaterne af de i artikel 5 og 6 foreskrevne kontrolmålinger.

Artikel 10

Medlemsstaterne kan undtagelsesvis fravige visse af bestemmelserne i dette direktiv i forbindelse med anlæg, der er specielt konstrueret til forbrænding af brændsel, som er udledt af affald, dvs. brændsel fremstillet af den brændbare del af kommunalt affald ved særlige mekaniske metoder, der tager sigte på at maksimere affal-

dets genanvendelsespotentiell, og som ikke indeholder mere end 15 % aske inden enhver tilsætning af stoffer specielt beregnet til at øge forbrændingsegenskaberne; denne fravigelse er kun tilladt, såfremt overholdelse af de pågældende bestemmelser ville medføre urimelige omkostninger, eller disse bestemmelser på grund af et anlægs særlige tekniske karakteristika er uhensigtsmæssige i teknisk henseende, idet dog:

- sådanne anlæg udelukkende må anvendes til forbrænding af affald som ovenfor anført (bortset fra reservebrændsel, der benyttes ved startoperationer)
- direktiv 84/360/EØF skal overholdes.

Artikel 11

1. I forbindelse med den kontrol, der er foreskrevet i artikel 11 i direktiv 84/360/EØF, og ligeledes under hensyn til artikel 4 i samme direktiv, træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger til, at de kompetente myndigheder efterprøver, om kravene til nye forbrændingsanlæg i henhold til nærværende direktiv overholdes.

2. Dette direktiv fritager ikke medlemsstaterne for forpligtelsen til, i henhold til artikel 12 i direktiv 84/360/

EØF, i givet fald at revidere betingelserne for godkendelse af forbrændingsanlæg.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for inden den 1. december 1990 at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen ordlyden af de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. juni 1989.

På Rådets vegne

J. L. SAENZ COSCULLUELA

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 8. juni 1989

om ændring af direktiv 83/129/EØF om indførsel i medlemsstaterne af visse sælungeskind og varer heraf

(89/370/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til direktiv 83/129/EØF ⁽¹⁾, ændret ved
direktiv 85/444/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til direktiv 83/129/EØF træffer medlemssta-
terne alle nødvendige foranstaltninger eller opretholder
sådanne foranstaltninger for at sikre, at de i bilaget anførte
varer ikke indføres i erhvervsøjemed til deres område;

direktiv 83/129/EØF udløber den 1. oktober 1989;

Europa-Parlamentet har vedtaget en skriftlig erklæring
med anmodning om, at direktiv 83/129/EØF forlænges
på ubestemt tid;det er i alle de berørte parters interesse at undgå de nega-
tive konsekvenser, som udløbet af direktiv 83/129/EØF
kan forventes at få;en forlængelse af gyldigheden af direktiv 83/129/EØF er
en nyttig supplerende foranstaltning til den canadiske
regerings bestemmelse om at bringe al kommerciel fangst
af grønlandssælunger og klapmysunger til ophør;der er voksende tvivl med hensyn til virkningerne af ikke-
traditionel jagt på bevarelsen af grønlandssæler i det
østlige Atlanterhav, Barentshavet og Hvidehavet, hvor
sælerne ud over jagten tillige berøres af nedgangen ibestanden af de fiskearter, som de ernærer sig af, samtidig
med at de uforsætligt fanges i fiskenet langs den norske
kyst;Kommissionen forelagde Rådet en rapport den 26. august
1983, efterfulgt af en supplerende rapport den 14. juni
1985;Kommissionen har forelagt Rådet en yderligere rapport
den 24. marts 1988;direktiv 83/129/EØF bør ændres således, at det bliver
gyldigt på ubestemt tid —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Artikel 2 i direktiv 83/129/EØF affattes således:

»Artikel 2

Dette direktiv anvendes fra den 1. oktober 1983.

Artikel 2

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. juni 1989.

På Rådets vegne

J. L. SAENZ COSCULLUELA

Formand⁽¹⁾ EFT nr. L 91 af 9. 4. 1983, s. 30.⁽²⁾ EFT nr. L 259 af 1. 10. 1985, s. 70.